

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010149
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1619010149.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Zuzany Molnárovej, v trestnej veci obžalovanej V. A. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/28/2019 zo dňa 20.01.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.09.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej V. A., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Malacky pod sp.zn. 1T/28/2019 uznal obžalovanú V. A. vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2018 na tom skutkovom základe, že

- dňa 07.09.2018 v čase od 21:00 h. do 24:00 h. v rodinnom dome č. XXX v Plaveckom Štvrtku využila nepozornosť poškodenej C. R. a z predmetného rodinného domu odcudzila 1 ks mobilný telefón zn. Lenovo, čiernej farby spolu s obalom, krabicou a nabíjačkou, 1 ks mobilný telefón zn. Huawei P20 lite blue, modrej farby, J.: XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou na telefónne číslo XXXX XXX XXX, 1 ks dámsku farebnú peňaženku a peňažnú hotovosť vo výške 610 €, čím poškodenej C. R. spôsobila celkovú škodu vo výške 1.050 €, pričom tohto konania sa dopustila napriek tomu, že bola odsúdená za trestný čin krádeže, a to trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. 0T/46/2017 zo dňa 30.05.2017, právoplatným dňa 30.05.2017.

Za to jej súd prvého stupňa podľa §212 ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2018, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého obžalovanú podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanú zaviazal k náhrade škody vo výške 640 € poškodenej C. R., ktorú podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná ihneď po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré napriek výzve nešpecifikovala v zmysle § 311 Trestného poriadku ani neodôvodnila, a preto bolo potrebné preskúmať napadnutý rozsudok i predchádzajúce konanie v celom rozsahu.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť a včasnosť odvolania podaného oprávnenou osobou, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj

správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je nedôvodné.

Odvolací súd po predložení veci nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku alebo konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, preto nariadil vo veci verejné zasadnutie, o ktorom upovedomil procesné strany. Obžalovaná prevzala upovedomenie o verejnom zasadnutí obsahujúce aj poučenie o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jej neprítomnosti dňa 30.06.2020, avšak na verejné zasadnutie sa bez ospravedlnenia neustanovila. Nakoľko postupu podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku nebránili žiadne zákonné prekážky, odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie zamietnuť.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobe tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil, a svoje rozhodnutie aj zákonným spôsobom odôvodnil.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 20.03.2019 na V. A. obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona na totožnom skutkovom základe ako je uvedený v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná učinila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinná, preto súd vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovanú V. A., podľa § 264 ods. 1 (správne malo byť § 263 ods. 1) Trestného poriadku prečítal svedecké výpovede C. R., P. P., B. M., V. W., Jozefa D. a H. W., podľa § 273 ods. 2 (správne malo byť § 270 ods. 2) Trestného poriadku prehral videozáznamy a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy. K spôsobu vykonania dôkazov na hlavnom pojednávaní odvolací súd uvádza, že hoci pri čítaní výpovedí svedkov a prehraní videozáznamov súd uviedol do zápisnice o hlavnom pojednávaní nesprávne označenie paragrafu, dôkazy vykonal zákonne a správne. Boli splnené zákonné podmienky na čítanie svedeckých výpovedí v zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku, keď prokurátor v obžalobe nenavrhol osobný výsluch svedkov, ale len čítanie ich výpovedí, a obžalovaná potom, čo jej bola doručená výzva na podanie návrhov na vykonanie dokazovania, neuviedla, že trvá na osobnom výsluchu svedkov, ktorých výpovede prokurátor navrhoval čítať. Pri prehraní videozáznamov súd prvého stupňa uviedol ustanovenie zákona, ktoré sa týka námietok procesných strán proti spôsobu, akým sú vykonávané dôkazy, hoci fakticky prehral videozáznam podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa pochybil len formálne a bez toho, aby došlo k vade zákonnosti vykonávaných dôkazov.

Obhajoba obžalovanej spočívala v tom, že v deň skutku bola doma s deťmi, a preto sa krádeže dopustiť nemohla. Následne pripustila, že kočíkovala v kolónii pri záložni. V daný deň videla 2 páchatel'ov vchádzať do domu poškodenej, videla ich vtedy, keď odchádzala od poškodenej. Následne uviedla, že do domu poškodenej vchádzalo 7 cigánov, ktorí jej niesli alkohol.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa precízne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými okolnosťami a svoje dôvody podrobne, presvedčivo a vyčerpávajúco rozviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa so skutkovými závermi i hodnotiacimi úvahami súdu prvého stupňa v celom rozsahu stotožnil, a poukazuje argumenty súdu prvého stupňa bez potreby ich znova opakovať. Aj odvolací súd považuje obhajobu obžalovanej za rozporuplnú a nezodpovedajúcu skutočnosti, keď naproti nej stojí koherentná a presvedčivá výpoveď poškodenej, ktorá vylučovala iného páchatel'a krádeže a jednoznačne usvedčovala obžalovanú, ktorá ako jediná mala v danom čase prístup do domu poškodenej, pričom poškodená vylúčila, že by bez jej vedomia mohla iná osoba vniknúť do domu, keďže vykonala príslušné zabezpečovacie opatrenia po odchode obžalovanej. Výpoveď poškodenej je priamym, jednoznačným a usvedčujúcim dôkazom, ktorého kvalita nebola ničím narušená. Naproti tomu obžalovaná menila svoju obhajobu primerane obsahu vykonávaných dôkazov, pričom sa jednalo o zmeny v základnej skutkovej okolnosti, a síce, kde sa nachádzala v čase skutku.

Popri priamom usvedčujúcom dôkaze boli produkované aj nepriame dôkazy podporujúce obžalobu. Jedná sa o svedecké výpovede H. W., Q. D., V. W. a B. M., z ktorých vyplýva, že asi 2 dni potom, čo došlo ku krádeži u C. R., H. W. kúpil od obžalovanej telefón zn. Huawei modrej farby, tento potom dočasne používala V. W., a následne ho H. W. v sprievode Q. D. predal v záložni. Skutočnosť, že sa jednalo o odcudzený telefón poškodenej potvrdzuje identifikácia telefónneho čísla s IMEI telefónu.

Zo všetkých týchto skutočností bez pochybností rezultuje, že páchatelom krádeže bola obžalovaná V. A.. Odvolací súd ku skutkovým záverom uzatvára, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď neoveril obhajobe obžalovanej, keďže v zmysle vyššie rozvedených úvah s odkazom na úvahy súdu prvého stupňa ani odvolací súd nevzhladol žiadne rozumné pochybnosti o tom, že ku skutku došlo tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku, a to na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého bolo vyprodukovaných dostatok dôkazov, ktoré preukazujú skutkový stav a jednoznačne usvedčujú zo spáchania trestného činu obžalovanú.

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri určení právnej kvalifikácie konania obžalovanej, kedy v súlade s § 2 ods. 1 Trestného zákona posudzoval skutok podľa zákona účinného v čase skutku, keďže novší zákon nebol priaznivejší pre obžalovanú. Obžalovaná naplnila všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, pretože sa zmocnila vecí poškodenej v hodnote prevyšujúcej 266 €, hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. OT/46/2017 zo dňa 30.05.2017 právoplatne odsúdená za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona.

Odvolací súd nevzhladol žiadne pochybenia ani vo výroku o treste. Súd prvého stupňa pri určení druhu a výmery trestu rešpektoval účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Trestného zákona. Ani odvolací súd nezistil u obžalovanej žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody súdom prvého stupňa je plne opodstatnené osobou obžalovanej, ktorá sa opakovane v minulosti dopustila protiprávneho konania voči majetku, a evidentne ju od uvedeného neodradili nielen predchádzajúce odsúdenia (hoc aj zahladené), ale ani plynúca skúšobná doba podmienečného odsúdenia. Nepodmienečný trest korešponduje aj so spôsobom spáchania trestného činu, kedy obžalovaná zneužila dôveru poškodenej, ktorá ju pustila do svojho obydľia, a úmyselne ju okradla využíjúc jej nepozornosť. Správne súd prvého stupňa ukladal trest v trestnej sadzbe 6 mesiacov až 3 roky, ktorá zodpovedá § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného v čase skutku. Výmeru trestu určil súd prvého stupňa primerane závažnosti protiprávneho konania a jeho následku. Odvolací súd súhlasí, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, čo je pri spodnej hranici trestnej sadzby, reflektuje všetky zákonné kritériá a zodpovedá požiadavkám individuálnej aj generálnej prevencie. Zároveň takýto trest odzrkadľuje morálne odsúdenie páchatelky.

Zákonu zodpovedá aj výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovanej do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody uloženého pre úmyselný trestný čin.

Odvolací súd nemá žiadne výhrady ani voči výroku o náhrade škody. Výška škody vplynula z odborného vyjadrenia a výpovede poškodenej. Táto si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 1.050 € riadne a včas, do skončenia vyšetrovania. Súd prvého stupňa správne znížil priznaný nárok o hodnotu telefónu, ktorý bol poškodenej vrátený a o hodnotu peňaženky, a so zvyškom odkázal poškodenú na civilný proces. Počas odvolacieho konania bolo zistené, že poškodená dňa 04.07.2020 zomrela, a teda jej nárok na náhradu škody prechádza ex lege na jej dedičov, ktorých okruh nebol v čase odvolacieho konania známy.

Odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu či zrušenie ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovanej V. A. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.